

Урежда
редакционен
комитетъ

Абонаментъ 150 лев
за странство 300 лев
Приматъ се об-
— вления —

ПРОБУДА

Отговоренъ
редакторъ
Н. Атанасовъ
Редакция и Адми-
нистрация Печат.
„ПРОГРЕСУЛЪ“
— СИЛИСТРА —
Redacția și Administ.
Tip. „Progresul“
Siliștră

„PROBUDA“ | Седмичен вестникъ за политика и обществени знания | Ziar Săptămânal

ДО КОГА?

Г-нъ министъръ Михалаке въ из-
явленията си за положението въ
Нова Добруджа, като непрекъснато
източникъ за конфликти между ко-
лонисти и мѣстно население сочеше
жилищниятъ въпросъ като казваше:
„Живейки въ сѣщата къща или
въ сѣщия дворъ не македонци и
българи, или не македонци и тур-
ци, но дори да бъдатъ братъ и
братъ все пакъ лесно е да се раз-
бере какъвъ изворъ на недоразуме-
ние може да се яви“.

Вѣрно преценява положението г.
министра, хубаво го изказва и на-
дежда дава, като казва, че изкореня-
ването причинитъ за тѣзи кон-
фликти ще дойде съ бързата по-
стройка на жилища за колониститъ,
за да си знае всѣки къщата и сто-
панството.

Добра рецепта, но нѣма изгледъ
да бъде скоро изпълнена. Вѣрно е,
че миналата година се построиха
жилища толкова съ материалнитъ
средства дадени отъ държавата и
съ безплатния или недоплатения
трудъ на мѣстното население. Но
ние не виждаме тази година, ето
минава строителния периодъ, никак-
ви строежи, и още по-малко при-
готвления за такива. Тогава кога
ще настане времето, когато ще бж-
датъ облекчени мѣстнитъ жители
отъ този непосилень за тѣхъ на-
тискъ, защото не сж една, не сж
две години, а на много мѣста сж
вече четири дори и петъ години
както носи това население този
гнетъ да търпи чуждъ натискъ въ
най интимнитъ си отношения въ
своя домъ.

Никой и никъде не се е изказалъ
противъ колонизирането на този
край, но държавата, като го пра-
ви водима отъ висши държавни-
чески съображения, длъжна е да
понесе всички тежести по това ко-
лонизиране. Така както то днесъ
става, по голѣмата частъ отъ тя-
жеститъ падатъ, върху мѣстното на-

селение. Не стигаше, че му се от-
неха нивитъ преди да бъде кома-
сирана земята му, съ явното нару-
шение на закона признато отъ са-
мия г. министъръ Михалаке въ скъ-
щитъ му извление, но трѣбваше
много години на редъ да понесе
иго на едно натрапническо съжи-
телство въ домътъ си. И страшно-
то не бѣ въ това, че му са натра-
пиха тѣзи нежелани съжителни,
но въ това, че се пратиха тѣ въ него-
вото жилище да бжде тормозень
и съ това заставень да напусне и
домъ и родна земя. Ето това мѣчно
пописахме и пописа мѣстния жителъ
да му се напомни непрекъснато, че
мѣстото му не е тукъ, а другаде
някъде.

Разбира се за тѣзи подстрекател-
ства никой не вини държавата въ
лицето на нейнитъ министри, но
какво тя направи, за да предотва-
ти тѣзи издевателства и да облек-
чи положението на мѣстния жителъ?
А тя можеше, много можеше да
направи. Най-малкото, което би мо-
гла да стори е да признае мѣстни-
тъ жители за сѣщински стопани
като застави колониститъ или ако
тѣ не могатъ, самата държава да
заплати минималниятъ наемъ на
притеснения стопанинъ. Това би да-
ло най-малкото задоволяване на
собственика и единъ урокъ на ко-
лониста да зачита чуждата собствен-
ностъ, защото самата държава я
зачита. Тѣй както днесъ се практи-
кува държавата дава единъ лошъ
примѣръ, като третира мѣстното на-
селение не като поданици, а като
роби. Къде другаде, въ коя частъ
на държавата, въ кой градъ ако
искате, държавата за своитъ нуж-
ди изнудва по сѣщия начинъ мѣ-
стното население, защото колониза-
цията е държавна нужда.

Не е достатъчно държавата да
даде доказателство, че зачита чуж-
дата собственостъ. Тя трѣбва да
виуши на всички свои органи да

КОЙ ПОДБУЖДА

Въ брой 52 отъ тази година на в.
„Acțiunea Românească“ г-нъ
Хенцеску печата белѣжка подъ за-
главни „дейностъ за смирязване“.
Сърди се г-нъ Хенцеску на адвока-
та Атанасъ Брашовановъ, че завеж-
далъ дѣла за отнемане отъ коло-
ниститъ даденитъ имъ третини, сър-
ди се и на адвоката Марко Илиевъ,
че завеждалъ дѣла за опразване
на жилища заети отъ колонисти-
македонци и предявялъ искъ за
плащане наемъ за престоялото време.
Засегнатитъ г-да адвокати могатъ
да се защитатъ както намѣрятъ за
добре. Насъ интересува въпроса до-
колко г-нъ Хенцеску е правъ въ
съжденията си и кой създава ум-
раза.

Нека разгледаме въпроса за тре-
тинитъ. Въ какво се състоятъ дѣ-
лата насъ не ни интересува. Фактъ
е обаче, че тѣ се дадохъ не така
както повелява закона, г. министъръ
Михалаке изрично подчерта въ свои

бждатъ навсѣкжде и при всички
случаи да пазятъ светостта на
собствеността. Това биха могли да
сторятъ сѣщитъ органи при всички
случаи, когато се яви конфликтъ
между стопанина и неговия съжи-
тель колонистъ, да бждатъ безпри-
страстни сждии, а не слѣпи защит-
ници на колониста. И при всички
случаи, когато колонистътъ бжде
предизвикателя, да понесе тѣжестъ
на своето постѣпка, като бжде
измѣстень другале. А ние нѣ-
маме нито единъ случай, когато ко-
лониста да бжде наказанъ за своя
предизвикателство и ханжичене.

Много години вече както това
население тукъ пописа безропотно
едно положение невъзможно никъ-
де по свѣта. Констатацията на г-нъ
министра за причинитъ на конфлик-
титъ е права, но нѣма никакви
признаци, които да говорятъ, че
наближава края на теглото и за
населението отъ този край. И за
това ние питаемъ. До кога?

тъ извления, направени по поводъ
положението въ Добруджа, че за-
кона предвижда, какво само следъ
приложението на комасирането да
се оземлетъ колониститъ съ частта
която се следва на държавата. Ако
това е тълкуванието на г-нъ мини-
стра, бива ли да смѣта който да
биль, че е дѣло за смирязване, ако
чрезъ сжда се потърси това, което
закона дава?

Въпроса за дѣлата за опразване
на жилища и плащане наемъ за
минало време, далечъ не дава пра-
во на писача да смѣта, че това е
сѣщо дѣло за смирязване, като
твърдението си прави усилие да
мотивира съ факта, че презъ време
на войната жителитъ на Молдова
сж прибрали въ своитъ жилища из-
бѣгналитъ отъ Мунтения. Ако и се-
га е време на война, никому на
умъ не би дошло да прави въпросъ
отъ това, че били наставени чу-
ди хора въ жилището на когото и
да е. Това би било нѣщо повече
отъ несправедливо, би било даже
престѣпление. Но ние сме отъ 12
години въ миръ и никой не бива
да смѣта, че е законно да се жи-
вѣе години на редъ въ чуждо жи-
лище при най-несгодни условия за
самия стопанинъ безъ да се плати
каквото и да било срещу тѣзи нес-
годи, които се създаватъ. Не само
това. Чрезъ плащането на наемъ
ще трѣбва да се даде доказателст-
во и на стопанина, и на колониста
македонецъ, че се зачита собствен-
ността и на селянина въ Нова
Добруджа. Това плащане би отстра-
нило много конфликти. Ако споредъ
законитъ въ страната собственостъ-
та е свята на вредъ въ държавата,
трѣбва да се даде доказателство,
че тя е такава и за селянина въ
Нова Добруджа.

Ако колонизацията е държав-
на необходимостъ, тя трѣбва да
стане за смѣтка на държавата и
въ никакъ случаи не бива да става
за смѣтка на населението въ Нова-
Добруджа, както е сега и както

мисли че трябва да бъде и тъй Хенцеску.

Създа се г-н Хенцеску и затова, че е искано оправдание на какъвто по съдебен ред. И това би трябвало да се възприеме и практикува при всички случаи, когато колонистът настане вън чуждата класа проявява право на собственост върху чужди имоти. И ако това би ставало най-малко при 10 на един случай, все още би било добър урок за колониста за да щадя и чу дия имот и господаря на този имот. По този начин биха се избягнали многото случаи на недоразумения и колонистът биха се коригирали вън отношенията си към стопанин.

Назначенето на адвоката е да съдейства при всички случаи, когато е посредник между една и страна, да изпълни истината. А именно по случаите, за които г-н Хенцеску пише своята бележка е, че закона гарантира правото на собственост и ползването на стопанина от нея. Всички други тълкувания, които биха могли да се дават на този въпрос, не са нищо друго освен дѣло на смятане.

И ако г-н Хенцеску не застава точно на становището, което му налага професията, ние питаме: Кой действа, за да се създава умраза между колонисти-македонци и местното население?

Хората, които биха могли да го напишат, щом не се възбуждат от идеални проповядвания от Москва.

Когато той проповядва такава умраза против един български вестник и хората, които вземат участие вън неговото списване, без да посочи нищо на един факт, който да показва, че вестника и хората около него са изменили на интереси на които са си е поставили за цел да служат, това не е само клевета, това е явен стремеж да се служи на враговете на българското малцинство вън Румъния, които могат само да искат да угасне едно свѣтило. Ако този враг на българското печатно слово е и настоятел на българското Обществото, което има за цел да служи за проводник на това слово, то тогава той е и провокатора и се е промъкнал вън настоятелството, за да разстройва едно дѣло, което не само не обича, но и дълбоко вън душата си мрази.

Не може той да не засегне съумразата си и групата граждани, които стоят зад гърба на „двама трима безотговорни учители“ и ги нарича бухали. Ние сме твърде раздвоени, че зад гърба ни има бухали. Това показва, че ние, наистина добре обмисляваме всичко, което предприемаме. Бухалит са символа на дълбокомислие, на прозорливост и че те виждат дори и вън тъмнината онова, което окатит от рода на Гражданина — настоятел, не могат да видят и при ярката слънчева свѣтлина. Гражданина — настоятел, е и адвокат и трябва да е твърде слабичък адвокат, ако той не знае и такива дребни работи за бухалит, които знаят и ученицит от III клас вън нашето училище.

След всичко това ние пак питаме, кому служи той?

КИТАЙ

Китайцит са най миролюбивият народ вън свѣта, така учехме някога вън Географит, до като достигнахме до положението да можем да кажем, б е а з преувеличение днес, че китайцит са най кръвожадният народ. И това не е парадокс, а самата действителност. До като вън по рани години китайцит можеха да търпят безропотно страдания издевателства, що вършеха над тях европейцит вън името на християнството и културата, днес те най безжалостно се изтрбват един други. От много години те воюват по между си — един за република, други за монархия и като се наситиха да воюват вън името на тези идеали, сега пак започнаха да се колят вън името на Съветска република. И колят се хората не се шегуват, ето как съобщават това: черенит като пристигнали вън гр. Шанг-та, имали списъци съ имената на лицата, които предварително били осъдени на изтрбление. Те всички били хванати и изтезавани най ужасно. Горили ги съ нагорещени желѣза, заковавали ръцет вън краката им съ гвоздеи. Много чиновници били избити заедно съ семействата им. Тези ужаси са вънсили някога кроткото китайско население и то днес тича на

Следва 3 страница

КОМУ СЛУЖИ ТОЙ?

Вън брой 28 на в. „Народна Дума“ е напечатана статия под заглавие „На една завалена статия от в. Пробуда“. Статията е подписана от Гражданин — и е отговор на статията печатана вън нашия вестник от г-н Л. Боядиснев по повод хайката, която г-н Гражданин, вън качеството му, съ голѣма вънрност, на училищния настоятел предва да против някояко учители вън българската гимназия. Г-н Л. Боядиснев, наѣрно, ще отговори на г-на Гражданин, а ние ще обърнем вниманието на нашит читатели само върху начина, по който настоятеля на българското общество се отнася към нашия вестник, който вече шест месеца откакто съществува и прави усилие да служи на интересит на българското малцинство и до днес нищо съ една дума не е изменил на тези интереси, а все пак Гражданин — настоятел, не се спира пред нищо, за да клевети вестника.

Още първит редове на статията

та диктат дива умраза към „Пробуда“ и съ презрение се нарича той „вестникът на Силистренскит даскали“. Като, че ли „даскалит вън Силистра нѣмат право да пишат вестник и печатно да разказват свои мисли, а ще трябва това да правят само съ позволенията на Гражданин, и всички, които не се съобразят съ мнението му, ще трябва да бъдат не само прокудени от училището, но уни, тожени и морално, и физически дори, ако би имал възможност. Щом му се даде възможност да заговори за вестник „Пробуда“, той говори по начин, който дава да се разбере, че този вестник служи не на интересит на българското малцинство, а на неговит врагове и за това ще трябва да бъде унищожен на всяка цена. Презрителния тон, съ който той започва статията си и който е насочен против вестника ни е хубаво доказателство за чувствата, които той храни към печатното българско слово и към

СТОПАНСТВО

Омагьосаното имение

В. Тодоров — Агроном

Вън една плодородна долина се намиращо имение, което всички съседи считали за омагьосано. Един подир друг, двама притежатели на това стопанство се разорили, поради което никой вече не искал да го купи.

Най-после, един умен селянин, минавайки, забелязва, че този имот се продава почти на безценна и веднага го закупува.

Всички съседи се очудили на тази негова постъпка. Те му казвали, че ще се разори също тъй както двегов предшественици, понеже

се е вървало, че върху земята, която той купил, е направена магия.

Всичко това, обаче, ни най-малко не разколебало новия стопанин. Той започнал да организира стопанството.

Най-напред той разгледал обора и проверил, дали има торница. И видѣл той, че всичката пикоч и течност от тора се изтичала на двора и по наклон отивала на път. По този начин най-ценната част от тора се загубвала.

Той знаел, че пикочът е отличо сѣрдство за торенето на нивит

и че трябва да я задържи и запази.

Чрез добра и достатъчна постѣлка от слама, сухи листа от гората и мѣх той събирал всичката пикоч; те я попивали. Така добитъкът лежал по-удобно, и торът ставал по-добър.

Покрай това той събирал пепел, купувал вар и фосфорно брашно; съ всичко това той торил нивит. Той си мислѣл: „За да роди нивата повече жито, трябва добро торене; за да се добие повече тор, трябва много добитък, а за да се държи много добитък, трябва много сѣно“.

Стопанинът се справил, дали ливадит дават достатъчно сѣно. Указало се, че от тях се косѣло малко.

„Ще засѣя люцерна“, решил той. „Тази трева се яде лакомо от добитък, и освен това нивата става по-плодородна. Не напразно казват, че люцерната ще спаси земеделеца“.

Когато разгледал мѣстото, дето сѣмтал да засѣя люцерна, видѣл, че то било малко мочурливо. На такава почва обикновено вирят кисели тревн (острица). Той знаел, как да си помогне. Прокопал канал. Излишната вода се събрала и вѣла вън рѣката. Почвата се изсушила. Тогава той изравнил неравнит мѣста и посѣял люцерната съ вар, защото знаел, че люцерната обича варовити почви, а блакит такива нѣмат никак вар. По този начин той започнал

дова за убийства като на лю-
бимо забавление.

Всички тѣзи нескончаеми
междоусобици сѣм пренѣрили
нѣкога цѣлѣщитѣ области въ
пустини. Унищожена е мно-
го доходната и най стара ин-
дустрия — копринената, на пѣтъ
било улащожението и на па-
мучното производство. Наста-
нало е страшно обедняване на
цѣлата страна и особено на
селската маса, които търси спа-
сение въ кумунизма, а той со-
чи роднитѣ имъ братя за вра-
гове и отъ изтрѣблението имъ
ще създаде благополучието на
своитѣ последователи.

Никжде, другаде — мизерията
не е тъй страшна, както въ
Китай, най богата страна на
свѣта и за това никжде човѣш-
китѣ бедствия не сѣм тъй жес-
токи, както тамъ. Има обла-
сти, въ които китайцитѣ отдав-
на сѣм достигнали до положе-
нието на човѣкоядство и това
не плаши ония, които пропо-
вѣдватъ изтрѣбление и чрезъ
него само да градятъ бжда-
щето. Страшно е бждащето,
което ще настане следъ оско-
таването на човѣцитѣ.

Въ Турция

Турската република се модерни-
зира въ последнитѣ години съ трес-
кавична бързина. Нейния председа-
тель Мустафа Кемалъ Паша, обла-
дащъ отъ духъта на новото време
не се спира предъ нищо за да на-
прави отъ Турция една модер-
на държава. Турция задържава
дълги години въ своето развитие
отъ религиознитѣ догми, които до
скоро бѣха единички регулатори на
обществения животъ, днесъ освобод-
дена отъ тия пречки, тя бързо кра-

чи въ пѣтя на културата и напре-
дѣла. Голямъ сѣм придобитията на
Турция въ последнитѣ години, не
бихме могли да ги изброимъ въ тѣс-
нитѣ колонии на нашитѣ вестникъ.

Нововъведенитѣ намирать и
своята оппозиция въ средата на изо-
станалитѣ въ своето развитие и
просвѣщение маси.

И особено силна оппозиция сре-
щатъ ония нововъведения, които
се отнасятъ до промѣнитѣ въ се-
мейния животъ. На много мѣста
дори тѣзи нови въведения предиз-
викаха общо въстание, като създа-
доха много грижи на турския ре-
форматоръ, но нито за мигъ спрѣ-
ха неговитѣ реформи.

Такова движение, срещу ново-
въведенитѣ въ турската държава
днесъ съществува между кюрдитѣ.
Това сѣм дивни племена, които жи-
вятъ въ планинската областъ Ара-
ратъ и подтикнати отъ своитѣ пле-
менни водители, тѣ сѣм мечъ въ
ръжка искатъ да попречатъ за про-
карване на реформитѣ. Закрепени
въ недостъпнитѣ планински области
тѣ сѣм страшна сила нападатъ на
мирнитѣ хора въ полето, като по-
длагатъ на сечъ всичко що е въз-
приело новото въ Турция. Така
много села и градове сѣм станали
из пепелища отъ дивия фанатизъмъ
на крѣвожадитѣ кюрди.

Въ защитата на населението Тур-
ция е пратила войски, които здра-
во сѣм притиснали кюрдитѣ, но
последнитѣ свободно минавали въ
Персийска територия, където не
обезпокоявани отъ никого, свобод-
но се организиратъ и съ нови сили
сѣм впускатъ въ Турция. За правил-
на отбрана турската войска се ви-
дѣла принудена да окупира погра-
нични персийски земи. Това е ста-
нало причина да се изострятъ от-
ношенията между Турция и Пер-
сия и на помощъ на въстаналитѣ
Кюрди въ Турция идватъ въоръ-

жени такива и отъ Персия. И две-
тъ страни съ страшна жестокостъ
се избиватъ и унищожаватъ сели-
щата си.

Турция до сега е унищожила
по вече отъ 150 Кюрдски села съ
намѣрение да спре движението имъ.
Но жестокостта рача жестокостъ.
И Кюрдитѣ отговарятъ съ същата
мѣрка, като сѣм унищожаватъ
турскитѣ селища. Въстанието не
само не е потушено, но се разра-
ства по вече и Турция е била при-
нудена да подаде на Персийското
правителство нота, съ която иска
щито Персия да не позволява да се
организируютъ Кюрдитѣ на нейна
територия. Какъ ще се развиятъ
събитията не би могло да се пред-
види съ положителностъ, но това
въстание задава голѣми грижи на
турското правителство и забавя
неговитѣ реформи.

Конгресъ на журналисти

Въ България гостуваха въ пър-
нитѣ дни на августъ полски и тур-
ски вестникари. Посрещнати сѣм
биле тържественно въ Варна, раз-
веждани изъ България и завър-
шили гостуването въ София съ кон-
ференция на вестникарскитѣ дру-
жества въ България, Полша и Тур-
ция. Въ конференцията сѣм изказа-
ли пожелания между полския и бъл-
гарския печатъ да се сключи спогодба
като журналистическитѣ дружества
изработатъ базата, която въ близко
бждаще ще трѣбва да се осъществи.

Между турски и български жур-
налисти се е постигнала спогодба
на базата: близко общуване между
печата въ дветѣ страни, като се
размѣнятъ бюлетени за важнитѣ
събития. Размѣна на статии отъ
видни журналисти, като се публи-
куватъ едновременно въ вестницитѣ
на дветѣ страни.

Да се не употребяватъ думи и

изрази, които биха оскорбили са-
мостоятелството на народитѣ.

Печатътъ е велика сила, макаръ
и не призната, но винаги участвува
въ всички събития, и би изиг-
рала хубава роля за изглаждане
недоразуменията между народитѣ.
До днесъ той е създавалъ, прѣко
или косвено, тѣзи недоразумѣния.
Дано въ бждаще поне служи само
на мира и разбирателството между
народитѣ.

ИЗЪ ОКРЪЖА

Въ нѣщата на Алекси Иванова
гостуваха по вече отъ една годи-
на три семейства македонско-ко-
лониста. Тѣ иматъ овци и кови,
които пасатъ заедно съ мужди.
Цѣлото стадо отъ свои и мужди
овци и кови кара въ вечеръ въ се-
ло, а да пощуватъ въ двора на
хазина. А той ги помолила да
заградятъ мѣстото дѣто лежатъ
овцитѣ и ковитѣ имъ, а да не
ходитъ вечеръ изъ градината му
и му причиняватъ вредъ.

Освенъ това той имъ казалъ,
че ще си струпа въ двора алаба
и отдѣлилъ мѣсто за него. За
тази му дарованъ на 18 Августъ
сутринта гоститѣ му Никола
Челенку съ двамата си сина Геор-
ги и Шерю го нападатъ съ коло-
ве и пребиватъ отъ бой, като го
облѣли въ кръвъ. Битиятъ е осъ-
ществилъ отъ лѣкарь и е
завелъ дѣло. Каква гавра съ муж-
дата собственостъ!

Недоволенъ за гостоприемство-
то, което даватъ нему, семейство-
то му, че дори и на добитъка му,
той, македонецъ, послага да отне-
ме живота на своя благодѣтель!
нечувано безчовѣчие! Не, това не
биза! Властѣта ще трѣбва да
влезе въ ролята си! Висшата вла-
стѣта ще трѣбва да подчини всич-

да получава песторно повече люцер-
на отъ същото мѣсто, отколкото
сѣм по-рано.

Той гледалъ винаги добитѣтъ
да биде добре нахраненъ, защото
знаелъ, че за да даватъ кравитѣ
повече мѣтко, трѣбва да се хранятъ
хубаво. Освенъ това, никога не за-
бравялъ да прибавя къмъ храната
и малко солъ.

Съ една дума, той много знаелъ.
Знаелъ, защото всѣка вечеръ, осо-
беено презъ празникъ, той четѣлъ
книги по земедѣлие, скотовъдство
и др.

Изминали се три четири години.
Именитѣ му било много добре у-
редено и давало доходи. Нивитѣ
раждали много житѣ, счмкъ, ръжъ,

картофи и царевича. Ливадитѣ пу-
щали достатъчно сѣно. Кравитѣ да-
вали изобилно и добро мѣтко.

Не единъ пѣтъ новиятъ стопан-
инъ се обръщалъ къмъ съседитѣ
си и ги питалъ: смѣтатъ ли и сега
именитѣ му омагьосано?

„Ние не казваме такова нѣщо“.
отговорили му тѣ.

„А трѣбва да поговоримъ“, въз-
разилъ имъ той. „Вие виждате, че
трудътъ и знанието сѣм издобрѣ-
то магьосничество“.

Всички се съгласили съ него. Са-
мо единъ отъ съседитѣ си поми-
слилъ: „Сигурно самъ той е магьос-
никъ, щомъ успя да развали магията
на мѣстото“. Но той не се решавалъ
да каже това гласно, защото самъ
не билъ увѣренъ въ мисълта си.

Други съседи често го запитвали:
— Защо събирашъ и сока на то-
ра? Нима не е достатъченъ само
торътъ?

— Торътъ сѣм запазената течностъ,
отговарялъ новиятъ стопанинъ, е
много цененъ, защото съдържа всич-
ки необходими хранителни веществ-
ва за растенията. Агрономитѣ сѣм
изчислили, че и най малкото сто-
панство съ два вола губи годишно
около 2,500 лв. само отъ изтичане
на течността. Пресмѣтнато за Бъл-
гария по този начинъ се губятъ
около 1½ милиарда лева.

— И тъй да е, отарѣжали съсе-
дитѣ, но ти събирашъ още пепель,
купувашъ варъ, приготвяшъ костено
брашно, всичко това ти возишъ на
нивата. Нима само гюбрето (обор-

скитѣ торъ) не ти стига за нивата?

— Не е достатъчно, отговарялъ
той. Добитѣта си храня съ сѣно и
слама. Всичко това се превръща въ
оборски торъ. Но отъ земата, освенъ
слама, азъ получавамъ и зърно отъ
нивитѣ, което продавамъ на пазара.
На почвата трѣбва да се върне не
само това, което земамъ като сла-
ма, но и това, което земамъ отъ
зърното.

— Какво би било, ако ние пос-
тоянно вземаме и хранимъ пари
отъ една каса, безъ да връщаме
нѣщо? Точно тъй е и съ почвата.
Всѣка година ние вземаме отъ нея
реколти и обираме нейното богат-
ство. Ако ние не възвѣрнемъ взе-
тото въ форма на торъ, то почвата
ще се изтощи... Каквото се взе-

на третиците на законите и в България. Ръководител, който е бил един от първите, които са се борили за реформи, учители, полицаи и селски работници. Тя не трябва да доведе, че не е била на място, следва да се даде добрият, който е бил един от първите, които са се борили за реформи, учители, полицаи и селски работници.

Стига толкова тормози, побойи и кръви!

С. Мелам Карава

Жителите от селото ни Димитър Кръстев през Юлий т. г. е предал 57 декара на държавата, третината от нивите, които притежава. До това време той е посвѣл от тях 16 декара с чиевци и други пролетни посѣви с 5 декара боби, почти реколтата изработена и прибрана. До като стопанина се готви да сложи въ хамбара готовата реколтата, идва колониста македонец, Димитър Тарлаков и прибира плода на шест декара счемик и 5 декара от боба и ги занесе въ дома си, без дори да обясни, защо прави това и с чие разрешение.

А Г-н Министра на земедѣлното заповѣдаше, че реколтата от третините ще бжде на тогава, който е вложил трудъ за нея. Въ насъ като че ли наредбите и законите ще се прилагат и то само по отношение на тежестите, къмъ жѣстните жители, а колонистите ще правятъ само, което тѣмъ е нагодно и дори когато явно ограбватъ жѣстните жители, властите ги защитаватъ.

Законите и наредбите ще трябва да се прилагатъ еднакво къмъ всички, и ако въ село нѣма власти, които да сторятъ това, ще трябва пострѣдалите да се обръщатъ къмъ съда. Дано тамъ наврегъ правдата.

ОТЗИВИ И БЕЛЕЖКИ

Мѣстни

Настоятели на Българското Общество г-нъ Нв. Митиковъ въ едно събрание заяви: „Комисията назначена отъ г-на директора на гимназиите за разглеждане ученическа простѣпка, аа презъ учебната 1929—1930 год., е навършила страшни насилия надъ разпитваните ученици, като ги е държала по цели дни затворени въ пращи стаи, а единъ отъ членовете на комисията — Ст. Анастасовъ, е „шмарладосалъ“ ученика. Всичко това е вършено, аа да се заставятъ учениците да дадатъ показания, каквито комисията желаела на всяка цена да получи отъ тяхъ.“

За казаното аа смѣтка на комисията, навѣрно, ще подирѣ смѣтка председателя и, въ случая г-нъ директоръ на гимназиите. Но казаното аа моя смѣтка азъ ви моля да докажете, като дадете името на единъ ученикъ или ученичка, които съмъ „шмарладосалъ“, презъ време на рѣбогата.

Настоятели на българското общество може да говори само онова, което може и да докаже.

Надѣвамъ се, че вие имате всички доказателства на ръка и за да бждемъ на чистото по този въпросъ дайте името, а ние ще сторимъ потребното въ в. „Пробуда“.

Ст. Анастасовъ

На 19 тога частъ отъ Английската Средиземноморска флота посети Констанца. Дохоудането ѝ безъ предварителна покана и особени преговори, както е обичай, дава поводъ за тълкувания върху

целта на посещениято. То се отдава на желанието да се покаже на Съветска Русия, че презъ Дарданелите може да минава не само нейната флота и да се не смѣта за пълна господарка въ Черно-Море; отдава се и на недовѣренъ усещаніе отношения между Турция и Персия по поводъ нападенията на Кюрдците и особените интереси, които има Англия въ експлоатацията на персийските петролни извори. Възпитата се поставя въ връзка и съ решението на нашето правителство да построи морска военна база на Черно-Море, като изразъ, че това трябва да стане отъ Англия.

România
Tribunalul județului Durostor
Afapt și publicațiune de
vânzare
No. 4053 din 13 August 1930

Se publică spre cunoștința generală că D-ii Lazăr Dinescu, funcționar, din comuna Ciceci, județul Durostor, actualmente cu domiciliul în orașul Siliștra, strada Arab Tabla No. 24, în calitate de tutore datin la casa defunctei Gherghina Petrof, a cerut acestui tribunal prin petițiunea înregistrată la No. 18619 din 6 August 1930, a se aduce la îndeplinire dispozițiunile încheierii cu data de 12 Iulie a. c. a Judecătoriei Ocol Mixt. Siliștra, înaintată tribunalului cu adresa acelei judecătorii No. 20907 din 19 Iulie 1930 și tribunalul prin jurnalul No. 8649, din 6 August a. c. a admis scoaterea în vânzare prin licitație publică înaltea acestui tribunal a averii imobiliare ce i se cuvine moștenitoarelor minore Iordana Petrof, rămasă pe urma surs nămitel defuncte și care se compune din: 1) jumătate din imobilul, casa defunctei prevăzută în inventar, adică partea rămasă indiviză din casa compusă din trei camere, construcție din chirpici, ruinată și cu locul de sub ele, aproximativ de 47 m p. situate în orașul Siliștra, strada Arab Tabla No. 24, între vecini: Gherghina Todorescu, drum și Sava Manolău.

Vânzarea și adjudecarea surs menționatei averi imobiliare se va face în Pretorial Tribunalului Durostor, în ziua de 25 Septembrie 1930, ora 9 dimineață.

Prețul acestei jumătăți din imobil și de la care se vor începe strigările, este de la suma de lei 7500, arătat de surs numitel tutore prin cererea făcută tribunalului.

Sunt români toți aceia care ar pretinde vre un drept de chirie sau arendă de ipoteca sau privilegiu, că înaltea adjudecării să arde tribunalului pretențiunile lor sub pedeapsă de a nu li se mai ține în seamă.

Președinte, nediacefrabil

Șef Portărel,
N. Zagorici

ВНИМАНИЕ

Д-ръ Д. Златаровъ се премѣсти въ ул. Бояджии Яни № 4 (въ собствената си къща близо до Българската гимназия), гдѣто премѣсти цѣлата инсталация, бивша въ съдружие съ Д-ръ Шапкаджиевъ, отъ улица Генералъ Хърбеу срещу Петъриния пазаръ. Лекува: вътрешни, детски и женски болести, пикочно-полови, Сифилисъ съ Рентгеновъ апаратъ, Ултра-виолетови лъчи, Диатермия, Пантостатъ, Чистоскопия, Уретроскопия.

Продава се

1) Къща състояща се отъ 4 стаи, Коридоръ, Чардакъ и маза
2) Кухня отдѣлно съ 2 стаи и сайвангъ
3) Две дюканчета
Съ дворно мѣсто около 400 кв. м.
Находяща се въ улица. Regele Ferdinand No. 42; No. 44 и No. 46

Продаватъ се всички заедно и на части — поотдѣлно, споредъ желанието на купуваче.
Споразумение Из. Константиновъ Джелатовъ.

ме отъ почвата въ форма на жѣлъзъ, трябва да се върне въ форма на торъ. Само торенето поддържа плодородността на почвата. Ето защо азъ събирамъ пепелъ, купувамъ костено брашно и варъ и съхранявамъ добре всичката пикочъ чрезъ торещето. Всяко парче земя ми дава двойно повече картофи, ако е наторено съ пепелъ. Пепелта съдържа всички хранителни вещества нужни на растението, освенъ азотъ. Това азъ узнахъ отъ опитъ. Фосфорното, също и костеното брашно ми даватъ възврати по 20—25 кг. пшеница повече на декаръ. И това азъ узнахъ отъ опитъ.

Азъ ценя много още и торенето, което ми доставятъ бактерияте, които живеятъ по корените на бобо-

вите растения, както и по корените на люцерната. Това торене не ми струва нищо. Само отъ тяхъ азъ имамъ по 20 кг. пшеница повече на декаръ. Това се дължи на тѣзи невидими благодатни почвени работници. Съ люцерната храня добитъка, а той ми дава много повече и по-хубавъ торъ.

Освенъ тѣзи бактерии, които обогатяватъ почвата съ азотъ, люцерната, следъ като умре оставя голѣми корени, които също служатъ за торъ. Ето колко много полза ми допринесе люцерната.

— Съ варята поправямъ блѣстивостта на почва. Такава почва трябва да се торѣ на всѣки 6 год. съ варъ. Вие помнете, че около рѣката растѣха само доши кисели треви. Се-

га ги нѣма. Тѣ изчезнаха и се замѣниха съ хубави треви.

— Ето силата, ето магния на земедѣлската професия!

Сивсание „Народна Целина“

ПОМНЕТЕ, записванията въ българското първоначално училище ставатъ само въ времето 1—10 Септември.

Записванията ставатъ отъ родители. За начинающите се иска крѣпко свидетелство.

Читателю, цени и давай своята подкрепа.

НЕКРОЛОГЪ

Семейството на Марко Илиевъ, адвокатъ отъ гр. Силистра съобщава на всички познати и роднини за смъртта на баща имъ
ИЛИЯ МАРКОВЪ
67 годишенъ
починалъ на 19 августъ 1930